పలాయితుడు

–ఎం.టి.వాసుదేవనాయర్
అనువాదం: పసుపులేటి గీత

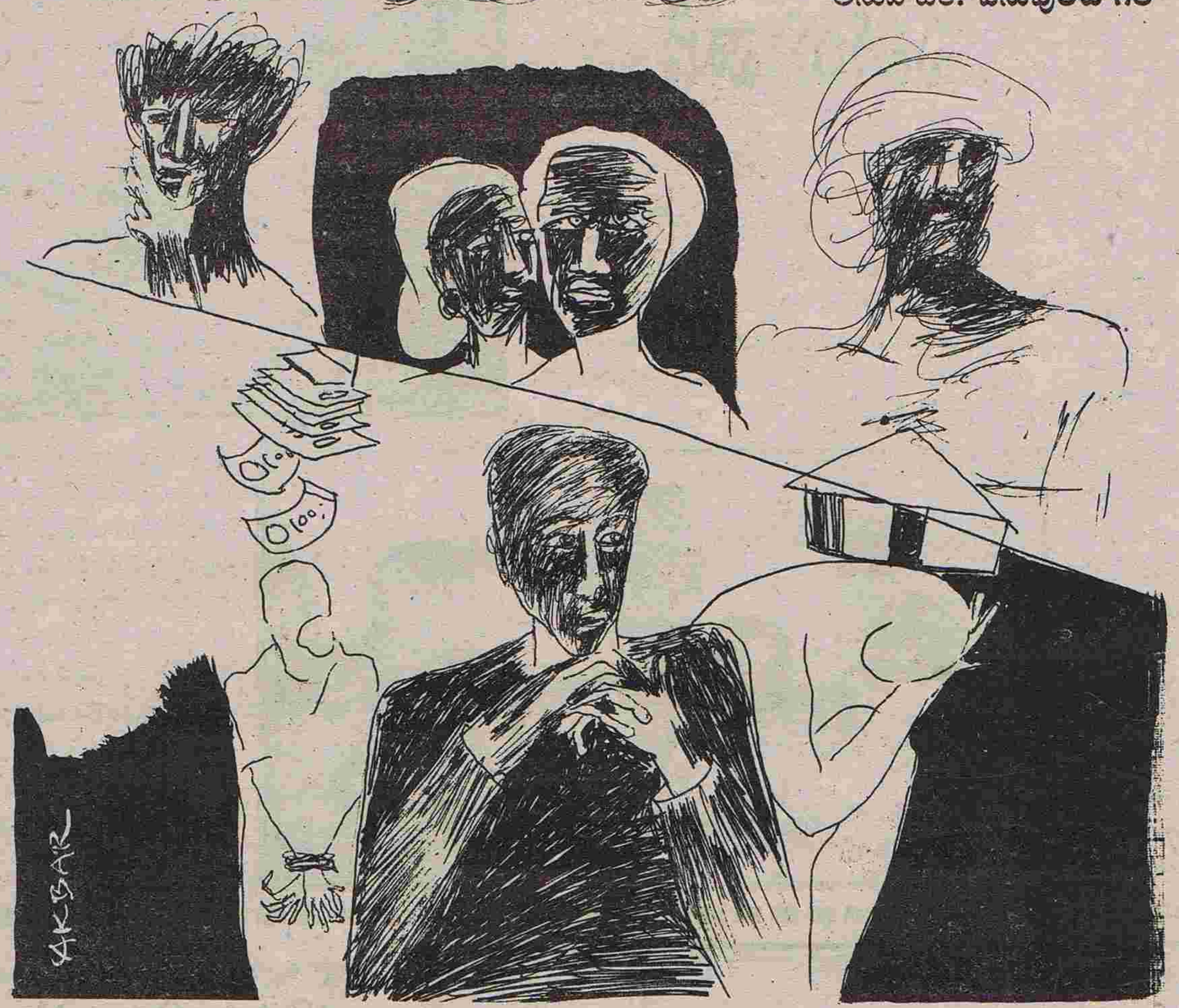

తలుపు నెమ్మదిగా తెరచుకుంది. మసక వెలుతురులో ఎవరిదో ఆకారం అస్పష్టంగా... ఎవరోగానీ సరీగ్గా కనిపించడం లేదు. తలుపు తెరచుకోవడం తోటే ఆ వొచ్చిన మనిషి ముఖం మీద వెలుగు పడింది. ముఖం చిట్లించి అతను ఒక్క క్షణం వెనక్కి వంగినట్టనిపించింది. ఆశ్చర్యంతో, అతనికి తన గొంతే కొంచెం అపరిచయంగా వినిపించింది. "ఎవరూ... అణియన్?"

అణియన్ ముఖం మీద ఇబ్బందిగా కదలాడిన హాసరేఖ తృటిలో మెరిసి మాయమైంది. అతని గొంతు గాజుకుప్పె పగిలినట్టు వొణికింది, "రాజెట్టన్... నన్ను గుర్తుపట్టలేదా?" రాజెట్టన్ ఆశ్చర్యం నుంచి ఇంకా తేరుకోనేలేదు. అయినా, 'రా లోపలికి రా' అంటూ పిలిచాడు. ఎక్కడో నూతిలోంచి, వొస్తున్నట్టుగా బలహీనంగా వుందతని స్వరం.

అణియన్ బెరుగ్గానే లోపల అడుగుపెట్టాడు. విశాలమైన గది మధ్య ఆశ్చర్యంతో అతను క్షణకాలంపాటు అలా నిలుచుండిపోయాడు. అతని కళ్ళు నీలిచారల ఎర్ర తివాసీ మీంచి సోఫా మీదికి, అటు నుంచి రాధాకృష్ణుల చలువరాతి బొమ్మ మీదికి వడివడిగా కదలడాన్ని రాజెట్టన్ గమనించాడు. అతను నేను కుర్చీని ముందుకు లాగి, "అణియన్, కూర్చో" అంటూ తను మరో కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. కానీ అణియన్ ఈ లోకంలో లేనివాడిలా ఉలకనూ లేదు, పలుకనూ లేదు. "అణియన్, నిన్నే... కాస్త అలా కూర్చో" రాజెట్టన్ ఇలా చెప్పడం ఇది మూడోసారి. ఇప్పటికి వినిపించిందల్లే వుంది. అణియన్ బెరుకు బెరుకుగానే ఒదిగి కూర్చున్నాడు. రాజెట్టన్ ఏదో మాట్లాడాలని నోరు తెరచినవాడల్లా ఏం మాట్లాడాలో తోచక ఊరకుండిపోయాడు. సంభాషణ ఎలా మొదలుపెట్టాలో అర్థంకాలేదతడికి. కాసేపటికి ఎలాగోలా గొంతు పెగుల్చుకుని 'నువూరు నుంచే వొస్తున్నావా?" అని అడిగాడు. "నువ్వక్కడే వుంటున్నావా?" ఇది రెండో ప్రశ్న. రెంటికీ ఒకటే సమాధానం "అవును."

రాజెట్టన్‌కు అడగాలనే వుంది... అణియన్ ఏం చేస్తున్నాడో తెలుసుకోవాలని ఉబలాటంగానే వుంది. కానీ, అంతలోనే ఏదో భయం గొంతుకడ్డుపడింది. తివాసీ మీది బొమ్మల్ని చూస్తూ తల దించుకుని కూర్చుని వున్న అణియన్‌ని ఒక్కసారి తేరిపార చూశాడతను. తొమ్మిదేళ్ళ తరువాత అతణ్ణి చూడ్డం ఇదే మొదటిసారి. కాలం మనిషిలో ఎంత మార్పు తెస్తుందీ? అణియన్ బక్కచిక్కిపోయాడు, చర్మం ముడుతలుబారిపోయింది. అతను తెల్లచొక్కా వేసుకున్నాడు. అయినా అది కావిరంగుకు మారిపోయి వుంది. మాసిన గడ్డంతో పీక్కుపోయిన అతని ముఖం చూస్తుంటే అతనికి ముప్పై రెండేళ్ళంటే ఎవరైనా నమ్ముతారా? అకాల వృద్ధాప్యం! కాలం మిగిల్చిన గుర్తులతో కమిలిన యవ్వనం. భగవంతుడా, ఎలాంటివాడు ఎలా అయిపోయాడు, అదీ తొమ్మిదేళ్ళలోపు! అణియన్ ఇదివరకు ఎలా వుండేవాడనీ! రాజెట్టన్ జ్ఞాపకాల్లో తొమ్మిదేళ్ళ క్రితంనాటి అణియన్ యవ్వనపు నిగారింపుతో మెరిసిపోయే నవయువకుడు. అణియన్ వుంగరాల జుత్తు చూసి చిన్నతనంలో తాను ఎన్నిసార్లు కుళ్ళుకునేవాడో?! రాజెట్టన్ జుట్టు చాలా పలచగా వుండేది. ఏదీ, ఇప్పుడేదీ. తుమ్మెద రెక్కల్లాంటి ఆ నల్లని వుంగరాల జుట్టు ఏదీ, అంతా రాలిపోయినట్టుంది. రాజెట్టన్‌కు మనసంతా చేదుగా అయిపోయింది. ఎదురుగా అద్దంలో తన ప్రతిబింబాన్ని చూసుకున్నాడు రాజెట్టన్. చిన్నప్పుడు బక్కపలుచగా వున్న తన దేహం గోనెసంచిలో మాంసాన్ని కూరినట్టు ఎంతలా ఊరిపోయింది. నుదుటి మీద పచ్చగా నరాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఎంత లావెక్కినా రాజెట్టన్ అంత ముసలివాడుగా మటుకు కనిపించడం లేదు. రాజెట్టన్ కన్నా అణియన్ ఐదేళ్ళు చిన్నవాడు కూడాను.

"భాగీ" రాజెట్టన్ కొంచెం బిగ్గరగా పిలిచాడు. చిరిగిన లాగూతో మసిబారిన ముఖంతో పనిపిల్లాడు కామోసు, వొచ్చాడు.

"అమ్మగోరు ఎప్పుడో నిద్దరపోవారండి. ఒంట్లో బాలేదంట..."

"సరే, మా యిద్దరికీ భోజనం సిద్ధం చెయ్యి"

"అహ... నాకేమీ వొద్దు" అణియన్ కంగారుగా వారించాడు.

"ఇబ్బందేం లేదు. అంతా తయారుగానే వుంటుంది", అన్నాడు రాజెట్టన్.

"అహ... అలాగని కాదు. ఈ మధ్య నేను రాత్రిళ్ళు భోంచేయడం మానుకున్నాను. గ్యాస్ట్రిక్ అల్సర్ వల్ల". రాజెట్టన్‌కు గుర్తొచ్చింది – చిన్నప్పుడు తిండిలో అణియన్‌ను ఓడించేవాళ్ళే లేరు. ఒకసారి, ఓనం పండుగప్పుడు పందెం కాసి 27 అరటి పళ్ళను ఒక్క దెబ్బన లాగించాడు.

"అయితే కాఫీ, రొట్టె తీసుకో" అణియన్ మౌనంగా వుండడం చూసి, రాజెట్టన్ పనిపిల్లవాడిని కాఫీ కోసం పంపాడు.

"ఇప్పుడావిణ్ణి ఇబ్బంది పెట్టకు..." మనసులో అనుకున్న మాటని పైకి గొణిగాడు అణియన్. కానీ అంతలోనే వాక్యాన్ని తుంచేస్తూ హఠాత్తుగా అడిగాడు "నీ కెంతమంది పిల్లలు?"

"ఇద్దరాడపిల్లలు, పెందరాడే నిద్రపోయినట్టున్నారు" అణియన్‌ను గురించి తెలుసుకోవాలని ఆత్రంగా వుంది రాజెట్టన్‌కు. ఏదైనా ఉద్యోగం చేస్తున్నాడా? పెళ్ళయిందా? పిల్లలున్నారా? ఇంకా ఇలాంటివే ఎన్నో ప్రశ్నలు అడగాలని వుందతనికి. తొమ్మిదేళ్ళ క్రితం కనుమరుగయ్యాడు అణియన్. అప్పట్నుంచీ అతణ్ణి గురించి ఎలాంటి కబురూ లేదు. అమ్మ చనిపోయినప్పుడు వస్తాడేమో అనుకొన్నాడు రాజెట్టన్. వస్తాడేమోనని భయపడ్డాడు కూడా. కానీ అణియన్ రాలేదు. "ఎక్కడ తిరుగుతున్నాడో ఏమో, గాలివెధవ, తల్లి ఛస్తే చూట్టానిక్కూడా రాలేదు..." అంటూ ఊళ్ళోవాళ్ళు తిట్టుకున్నారు.

కాలం బరువుగా కదులుతోంది. ఓరకంట అణియన్ను గమనిస్తూనే "ఇంతకాలం, నీ గురించి కబురే లేదు" అన్నాడు రాజెట్టన్.

అణియన్ తల పంకించాడు. "ఒకళ్ళకొకళ్ళం ఎంత అపరిచయస్తుల్లా మారిపోయేం" అనుకుంటూ రాజెట్టన్ లోలోపల ఆశ్చర్యపోతున్నాడు. చిన్నతనంలో అణియన్ తనకు ఓ తమ్ముళ్ళా కాక ఓ స్నేహితుల్లా వుండేవాడు. కంసాలి ఇంటి ముందు గోళీలాడుకునేవాళ్ళు వాళ్ళిద్దరూ. అమ్మ కళ్ళుగప్పి డబ్బు కాజేసి తితాచుమ్మా అంగట్లో 'అరిమురుక్కు' కొనుక్కు తినేవాళ్ళు. ఒకవేళ అమ్మ కనిపెట్టిందా ఇద్దరూ కలిసే తన్నులు తినేవాళ్ళు. కొండలెక్కి, గుట్టలెక్కి రాళ్ళు గాల్లోకి విసిరేసి ఆడుకునేవాళ్ళు. మామిడి తోటల్లో గెంతేవాళ్ళు. బడికి ఒక్కటిగానే కలిసి వెళ్ళేవాళ్ళు. ఐదేళ్ళు చిన్నవాడైనా అధికారం అణియన్‌దే. అతని ఆజ్ఞల్ని రాజెట్టన్ పాటించాల్సిందే. అణియన్ బాగా బలిష్టంగా వుండేవాడు. అన్ని ఆటల్లోనూ అణియన్ గెలిచేవాడు. రెండో క్లాసులోనూ, నాలుగో క్లాసులోనూ రాజెట్టన్ తప్పి కూర్చుంటే అణియన్ అన్ని క్లాసుల్లోనూ ఫస్టున పాసవుతూ అన్నయ్యకు క్లాస్‌మేట్ అయ్యాడు. అమ్మ ఎప్పుడూ తిట్టేది, "అణియన్ను చూసి తెలివితెచ్చుకో..." అనేది. అయినా రాజెట్టన్ అణియన్‌ను చూసి ఎప్పుడూ అసూయపడేవాడు కాదు. అతనికి అన్నింటా తమ్ముని సాయం వుండేది. మెరుస్తున్న పళ్ళెరంలో పొగలు కక్కుతున్న కాఫీ కప్పుల్ని తెచ్చాడు పనిపిల్లాడు. పళ్ళెరాన్ని టేబుల్ మీద వుంచి, దాని మీదున్న న్యూస్ పేపర్లని మడిచి టేబుల్ డ్రాలో తోశాడు వాడు. అప్పుడు చూశాడు రాజెట్టన్, అణియన్ కళ్ళు గ్లాస్ టేబుల్ మీది ఫోటోకి అతుక్కుపోయి వున్నాయి. కన్నార్పకుండా అతను ఆ ఫోటోనే చూస్తున్నాడు. పనిపిల్లాడేమో ఫోటోకి అడ్డంగా కాఫీ కప్పులుంచాడు. వాడు టేబుల్‌ను అణియన్‌కు దగ్గరగా జరిపాడు. అణియన్ కప్పందుకున్నాడు. ఇప్పుడిహ మళ్ళీ ఫోటో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. రాజెట్టన్ అది గమనించనట్టు నటించాడు. "వొద్దు జ్ఞాపకాల్ని ముసురుకోనీయొద్దు" రాజెట్టన్ తనకు తాను జాగ్రత్త చెప్పకున్నాడు. తోటలో మందారం చెట్ల వెనుక దోబూచులాడుతున్న మిణుగుర్లు కనిపిస్తున్నాయి. దూరంగా రోడ్డు అస్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. పడగ్గదిలోని రేడియోలోంచి వేణువాద మొకటి మంద్రంగా తేలివచ్చి గాలిలో కలుస్తోంది. రాజెట్టన్‌కది వినిపిస్తోంది. "భాగీ నిద్రపోయి వుండదు. తనను పిలవనా, మానవా?" అని ఆలోచిస్తున్నాడతను. మళ్ళీ అతను అణియన్ కేసి చూశాడు. ఎలాంటి మార్పూ లేదు. పెదవుల దగ్గర కాఫీ పొగలుకక్కుతున్నా అతని కళ్ళు మాత్రం ఇంకా ఆ ఫోటోనే అంటిపెట్టుకుని వున్నాయి. భాగీ ఇప్పుడు అణియన్ను చూస్తే? పెళ్ళయిన తరువాత అతని ప్రసక్తి రాకుండా వాళ్ళిద్దరూ చాలా జాగ్రత్తపడ్డారు. ఎప్పటికైనా వాళ్ళిద్దరి మధ్యా అణియన్ మాట దొర్లుతుందనుకోలేదు.

చిన్నతనంలో అణియన్ అంటే భాగీకి చాలా యిష్టం.

> పడగ్గదిలోని రేడియోలోంచి వేణుగాన మొకటి మంద్రంగా తేలివచ్చి గాలిలో కలుస్తోంది. రాజెట్టన్‌కది వినిపిస్తోంది. ''భాగీ నిద్రపోయి వుండదు. తనను పిలవనా, మానవా?'' అని ఆలోచిస్తున్నాడతను. మళ్ళీ అతను అణియన్ కేసి చూశాడు. ఎలాంటి మార్పూ లేదు. పెదవుల దగ్గర కాఫీ పొగలుకక్కుతున్నా అతని కళ్ళు మాత్రం ఇంకా ఆ ఫోటోనే అంటిపెట్టుకుని వున్నాయి. భాగీ ఇప్పుడు అణియన్‌ను చూస్తే?

ఎప్పుడూ అతనితో పరాచికాలాడుతుండేది, అతణ్ణి రకరకాల మారుపేర్లతో పిలిచి ఏడిపించేది కూడా. వేసవి సెలవులంతా వల్లయమ్మమన్ ఇంట్లోనే వాళ్ళిద్దరూ గడిపేసేవాళ్ళు. వల్లయమ్మమన్ ధనికుడు. బొంబాయిలో ఏదో పెద్ద కంపెనీలో ఆఫీసరుగా పనిచేసేవాడు. ఆ రోజుల్లో వల్లయమ్మమన్, భాగీ తోసహా ఆ వీధి వీధంతా అణియన్‌ను బాగా ఇష్టపడేవాళ్ళు.

రాత్రిళ్ళు అణియన్ వరండాలో కూచుని 'కథలు చెప్పేవాడు. భాగీ ఒళ్ళంతా చెవులు చేసుకుని ఆ కథల్ని వినేది. ఆమె చక్కగా పాడగలదు. రాజెట్టన్ వాళ్ళతో కలవబోతే అది వాళ్ళిద్దరికీ ఇష్టం వుండేది కాదు. ఆ మాటను అణియన్ ఎప్పుడూ పైకనలేదు. కానీ భాగీ మాత్రం ఊరకుండేది కాదు. ఎప్పుడూ సణుగుతుండేది. "అబ్బ, ఈ రాజెట్టన్ కాస్త దూరంగా కూర్చోకూడదా?!" అంటుండేది. ఒకసారి రాజెట్టన్ వల్లయమ్మమన్ మాటలు చాటుగా వుండి విన్నాడు. "అణియన్ కత్తిలాంటి కుర్రాడు, చక్కగా చదువుకుని పైకి రాగలడు. మా భాగీరథికి వాడే మంచి జోడు" అంటున్నాడతను. ఆ తరువాత రాజెట్టన్ భాగీకి దూరంగా వుండడానికే ప్రయత్నించేవాడు. కానీ రిబ్బన్‌తో కట్టిన ఆమె కురుల పరిమళం, బుగ్గ మీద ఎర్రటి మొటిమా అతణ్ణి కట్టిపడేసేవి. రోజురోజుకూ ఆమె అందం ద్విగుణీకృతమవుతోంది. కానీ ఆమె అణియన్ కోసమే పుట్టింది. అది తలచుకుంటే రాజెట్టన్ కోపంతో రగిలిపోయేవాడు. కానీ ఆ కోపం ఎవరిమీదో అతనికే స్పష్టంగా తెలిసేది కాదు.

రాజెట్టన్ హైస్కూలు చదువు పూర్తిచేశాడు. అణియన్ స్కూల్ ఫస్ట్ వొచ్చాడు. రాజెట్టన్ ఎలాగోలా గట్టెక్కాడు. ఇద్దర్నీ పై చదువులకు పంపే స్థోమత వాళ్ళమ్మకు లేదు. ఎవరికైనా ఒక్కరికి చదువు చెప్పించమని కోరుతూ ఆమె వల్లయమ్మమన్‌కు ఉత్తరం రాసింది. "సరే, అణియన్‌నే చదివిస్తాను, వాడికే మంచి మార్కులొస్తాయి" అంది అమ్మ. వల్లయమ్మమన్ కూడా ఆమె మాటకు సరేనన్నాడు. రాజెట్టన్ అది భరించలేకపోయాడు. అణియన్ మెట్టు మెట్టు ఎదుగుతూ జీవితంలో పైకొస్తూవుంటే తాను చేతులు కట్టుకుని చూస్తూండాలన్నమాట. అణియన్ ఆఫీసర్ అవుతాడు, భాగీని పెళ్ళి చేసుకుంటాడు. తాను మాత్రం పొలాల్లో మట్టిలో, పేడలో దొర్లుతూ ఈ మగ్గిపోయిన పెంకుటింట్లో బతుకు వెళ్ళదీస్తాడు. "సరే, నన్ను చదివించకపోతే, నేను ఇల్లొదిలిపెట్టి ఎటైనా వెళ్ళిపోతాను" అంటూ రాజెట్టన్ బెదిరించాడు. "ఇక మీ కెవ్వరికీ కనిపించనే కనిపించను అన్నాడతను వెక్కిళ్ళ మధ్య. చదువును వొదులుకోవడానికి అణియన్ కూడా సిద్ధంగా లేడు. "చూడూ, నేను నీ కన్నా పెద్దవాణ్ణి కదా" రాజెట్టన్, అణియన్ను అడిగాడు. అణియన్ మౌనంగా వుండిపోయాడు. "నువ్వు చిన్నవాడివి, నువ్వెప్పుడైనా చదూకోవచ్చు. నువ్వేమైనా ముసలివాడివా?" రాజెట్టన్ గొణుగుతూనే వున్నాడు. ఒక రోజు రోజంతా అతను తిండి తినలేదు, నిద్ర పోలేదు. పెరట్లో పొగడ చెట్టు కింద కదలకుండా మెదలకుండా అలాగే వెక్కుతూ కూర్చుండిపోయాడు. ఉన్నట్టుండి ఊహించని విధంగా అణియన్ "రాజెట్టన్‌నే పై చదువులకి పంపండి" అన్నాడు. అలా అంటున్నపుడు అతని కళ్ళవెంట కన్నీళ్ళు ధారలు కట్టాయి. అణియన్ కన్నీళ్ళను గమనించనట్టే వుండిపోయాడు రాజెట్టన్. అక్కడితో అతని జీవితం మలుపు తిరిగింది.

xxx

అందమైన ఆ డ్రాయింగ్ గది మధ్య ఎవరిదో మురికి చేతి తాలూకు మరకలా వున్నాడు తాను. అణియన్ కలల్లో ఇల్లంటే చాలా చిన్నదిగా వుంటుంది. అందులో కార్పెట్లుండవు, పెయింటింగ్‌లుండవు, గ్లాస్ టేబుల్స్ వుండవు. కనీసం గోడ గడియారం కూడా వుండదు. ఏమున్నా లేకున్నా అతని కలల్లో మాత్రం ఓ అందమైన అమ్మాయి గులాబీరంగు పాదాలు ఇల్లంతా తిరుగుతున్నట్టే వుంటుంది. రాజెట్టన్ బాగా చదువుకున్నాడు.

కాలేజీ సెలవుల్లో ఒకసారి రాజెట్టన్ ఇంటికి వచ్చాడు. అతను ఆసాంతం మారిపోయాడు. సొగసైన బట్టలు ధరించాడు. అతని మాటల్లో ఎక్కడా తొట్రుపాటు లేదు. సిటీ గురించి, కాలేజీ గురించి, హాస్టల్ జీవితం గురించి అతను కథలు కథలుగా చెప్పాడు.

చిలుకగా మారిపోయిన రాణిగారి కథలంటే భాగీకి మొహం మొత్తింది. ఆమె కూడా పెద్దదైంది. అణియన్ కథలు ఆమెకు ఆసక్తి కలిగించడం లేదు. "చూశావా, రాజెట్టన్ ఇచ్చాడివి" అంటూ ఆమె పూసలదండలు, జడ క్లిప్పులూ చూపెట్టింది. సెలవులయ్యాక రాజెట్టన్ మళ్ళీ కాలేజీకి వెళ్ళిపోయాడు. అణియన్ వ్యవసాయం చేసుకుంటున్నాడు. ఆ చోటిని శాశ్వతంగా వదిలి ఎటైనా వెళ్ళిపోవాలనిపించేదతనికి. ఓ చిన్న ఉద్యోగం దొరికితే బావుణ్ణనుకున్నాడు. న్యూస్‌పేపర్ల కోసం అతను రోజూ మూడు కిలోమీటర్లు నడిచివెళ్ళేవాడు. దొంగచాటుగా అడ్వర్టైజ్‌మెంట్లని నోట్ చేసుకుని అప్లికేషన్లు పంపేవాడు. ఒక ఒంటరి భావన ముప్పిరిగొంది, తెలియని కోపమేదో అతణ్ణి చుట్టుముట్టింది. క్రమక్రమంగా భాగీ తనకు దూరమౌతున్న తీరు అణియన్‌ను కలవరపెట్టింది. ఎప్పుడో ఒకసారి రాజెట్టన్ తల్లికి ఉత్తరం రాసేవాడు. కానీ భాగీ, వల్లయమ్మమన్‌లకు మాత్రం రాజెట్టన్ నుంచి క్రమం తప్పకుండా ఉత్తరాలు అందేవి. ఓర్చుకోలేక ఒకసారి అణియన్, రాజెట్టన్ మీద విరుచుకుపడ్డాడు. రాజెట్టన్ వంకరగా నవ్వుతూ "నేనేం చేశాను నిన్ను?" అన్నాడు.

"ఇప్పటిదాకా చేసింది చాలు, నువ్విలా చేసుండాల్సింది కాదు" కోపం పట్టలేక అరిచాడు అణియన్. "సరేలే, వెళ్ళు వెళ్ళు, వల్లయమ్మమన్ తన ముద్దుల కూతుర్ని నీకిచ్చి కట్టబెట్టాలని వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురుచూస్తున్నాడు" అన్నాడు వ్యంగ్యంగా రాజెట్టన్. దాంతో చాచి లెంపకాయ కొట్టినట్టయ్యింది అణియన్‌కు. అలాంటి రోజు మళ్ళీ రాకూడదు. లాభం లేదు, అంతా భాగీకి చెప్పెయ్యాలని నిర్ణయించుకున్నాడు అణియన్. ఒక రోజు మధ్యాహ్నం అతను భాగీ గదిలో అడుగుపెట్టాడు. భాగీ వాలుకుర్చీలో నిద్రపోతోంది. అతను ఒక క్షణం తలుపు దగ్గర ఆగాడు. ఆమె చిన్నపిల్లేమీ కాదు, కథలింక ఆమెను ఆకర్షించలేవు. అతనికేదో ఉద్వేగంగా వుంది. నిద్రపోతున్న ఆ అమ్మాయిని చేతుల్లోకి ఎత్తుకోవాలనిపించింది. కానీ అతనికి చాలా విషయాలు గుర్తొచ్చాయి... రాజెట్టన్... అమ్మ... వల్లయమ్మమన్... అతని ధైర్యమంతా నీరుగారిపోయింది. అతని ఉద్వేగం చల్లారింది. ఒక్కసారి ఆమె చెక్కిట తన పెదవులనద్దితే ఆమె మేలుకుంటుందా? అతనికి చెమటలు పట్టాయి. రాజెట్టన్ అనుకున్నవన్నీ సాధించాడు. అగ్నిసాక్షిగా భాగీ రాజెట్టన్ అర్ధాంగి అయింది. అణియన్ మౌన ప్రేక్షకునిలా చూస్తున్నాడు. వల్లయమ్మమన్ రాజెట్టన్ కోసం ఒక మంచి ఉద్యోగం కూడా ఏర్పాటుచేశాడు. పెళ్ళిలో అతిథులందరూ నిద్రలో వుండగా, అణియన్ వెళ్ళిపోయాడు. ఎవరితోనూ

మిగతా 13వ పేజీలో

37

ఆమె ఒడిలోనూ అమ్మే గుర్తొస్తుంది

మనసు వైద్యం

నరేష్ మంచి అందగాడు. కానీ అతడు ఏ ఒక్క అమ్మాయితోనూ ఇరవై రోజులు, నెల రోజులు మించి స్నేహం చెయ్యడు. పోనీ వాళ్ళను ప్రలోభ పెట్టి అనుభవించి వదిలేస్తాడా అంటే అటువంటి రోమియో కానే కాదు నరేష్. ఒకరోజు అతడి సమస్యను వివరిస్తూ ఉత్తరం రాశాడు. ఆ తరువాత ఐదు రోజులకు ఫోన్ చేశాడు. అపాయింట్‌మెంట్ ఫిక్స్ చేసుకుని వచ్చాడు.

"నేను ఇంతకాలం ఎంతోమంది అమ్మాయిలతో స్నేహం చేశాను. నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్న వాళ్ళూ చాలా మంది వున్నారు. కానీ వాళ్ళతో కొన్నాళ్ళు స్నేహం చేశాక నాకే ఎందుకో ఇబ్బందిగా వుండేది. చెప్పడానికి వాళ్ళ తప్పు కూడా ఏం వుండేది కాదు. కానీ నాకే ఎందుకో వాళ్ళ పట్ల విసుగు, నిరాసక్తత, నిర్లిప్తత ఏర్పడేవి.

తమ తప్పేమన్నా వుంటే సరిదిద్దుకుంటాం అని ప్రాధేయపడిన వాళ్ళు కూడా వున్నారు. కానీ వాళ్ళ తప్పేం లేకుండా వాళ్ళ మీద ఏమని అభాండం మోపను. నా నిస్సహాయాన్ని ప్రదర్శించేవాణ్ణి. నన్ను తిట్టుకుంటూ వెళ్ళినవాళ్ళున్నారు, జాలి ప్రదర్శించి వెళ్ళిన వాళ్ళూ వున్నారు. నేనొక సెక్స్ మేనియాక్‌ని, ఆడపిల్లల్ని అనుభవించి వదిలేసే దుర్మార్గుణ్ణని ప్రచారం చేసిన వాళ్ళూ వున్నారు. నిజానికి వాళ్ళందరితోనూ స్నేహమే చేశాను తప్ప నాలో ఏవిధమైన చెడు వాంఛలు కలిగేవి కావు."

"ఆడపిల్లలతో స్నేహాల గురించి వాళ్ళలో ఏ ఒక్కరి గురించయినా మీ అమ్మగారితో చెప్పారా?" అని ప్రశ్నించాను.

"ప్రత్యేకించి చెప్పలేదు గానీ ఒకటి రెండు సందర్భాలలో చెప్పాను."

"అప్పుడు మీ అమ్మగారేమన్నారు?"

"చాలా బాధపడ్డారు. కళ్ళ నీళ్ళు కుక్కుకున్నారు. ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకుని పెంచానని, అలాంటిది నువ్వు ఆడవాళ్ళతో స్నేహం చేస్తావా అని గొడవ చేశారు. ఆమెను సముదాయించే స తల ప్రాణం తోకకు వచ్చింది. నిజంగానే ఆమె నేనంటే పంచ ప్రాణాలు. ఆమె ఏ పని చేసి దానికి సంబంధం నాకు ముడిపడి వుంటుం ప్రతి నిమిషం ఆమెకు నా గురించిన ధ్యాసే."

"మీ అమ్మగారికి మీరొక్కరే సంతానమా?"

"అవునండీ!"

"మీ ఫాదర్?"

"లేరు... అంటే... లేరంటే" పొడిగా దగ్గ పలికాడు. అతడి కంఠస్వరాన్ని బట్టి ఆ విషయ వివరాల జోలికి వెళ్ళలేదు.

"తల్లి తండ్రి అన్నీ తనే అయి నన్ను ఇంతటి వాణ్ణి చేసింది అమ్మ. అమ్మ దృష్టిలో నేను ఇప్పటికీ చిన్నపిల్లాణ్ణి.

"మా అమ్మ నేను ఏది కోరినా కాదనదు డాక్టర్. ఆ విశ్వాసంతోనే జలజ విషయం అమ్మకు చెప్పాను. కానీ... జలజ నాకంటే వయసులో పెద్దదనే ఒకే ఒక్క కారణంతోజలజనునేను పెళ్ళి చేసుకోవడానికి వీల్లేదు అంటోంది అమ్మ. కానీ నేను జలజను మర్చిపోలేక పోతున్నాను. గతంలో నేను చాలా మంది అందమైన అమ్మాయిలతో చెలిమి చేశాను కానీ నాలో ప్రేమపరమైన స్పందనలు కలుగలేదు. జలజతో పరిచయం అవడంతోనే నాలో అవ్యక్తమైన స్పందనలు బయల్దేరాయి.

ఆమె అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్‌గా వచ్చింది. ఆమెను చూడడంతోటే నాలో ఆమె పట్ల 'ఇష్టం' బయల్దేరింది. ఛధ పాఠాలు చెప్పే వ్యక్తితో ప్రేమ అనుకున్నాను. కానీ నేను చదువుతున్నది హైస్కూలు, కాలేజీలో కాదు. యూనివర్సిటి విద్యార్థిని. ఆమె కూడా చదువు పూర్తిచేసుకుని కొత్తగా ఉద్యోగంలో అడుగుపెట్టిన అవివాహిత. తప్పేం లేదు అని సర్దిచెప్పుకున్నాను. ఆమె నా చూపుల్ని రిసీవ్ చేసుకుంది. ఆమె కూడా నా పట్ల ప్రేమను వ్యక్తం చేసింది. అఫ్‌కోర్స్ సినిమాలో వలె వెంట వెంటనే కాదనుకోండి.

ఇలా కొన్నాళ్ళు మా ప్రేమాయణం సాగాక ఆమె వివరాలతో మా అమ్మకు చెప్పాను. ఆమె విని మౌనం దాల్చింది. ఆ మరుసటి రోజు తనకు సుతరామూ ఇష్టంలేదని చెప్పింది. ఈ సంగతి జలజకు చెప్పలేదు. ఆమెనే చేసుకుంటే, సర్వస్వం నేనే అనుకున్న అమ్మను మోసం చేసిన వాణ్ణవుతాను. జలజను వద్దనుకుంటే ఆమెకు అన్యాయం చేసినట్టే కాక నేను భగ్నప్రేమికుణ్ణవుతాను. కనుక దీనికి పరిష్కార మార్గం మీరే సూచించాలి.

"అంతేనా? ఇంకా మీరు చెప్పదలచుకున్నది ఏదైనా వుందా?" సూటిగా చూస్తూ ప్రశ్నించాను.

"అంతే... అంతే... ఊ... ఆ... అంతే... అక్కడివరకంతే."

మరేదో చెప్పటానికి తటపటాయిస్తున్నట్టున్నారు. మీ సమస్యకి అంశం ప్రత్యక్ష సంబంధం వున్నదైనా, పరోక్ష సంబంధం వున్నదైనా లేక సంబంధం ఏమైనా ఉంటుందేమోనని సందేహం ఉన్నా నిస్సంకోచంగా చెప్పండి. ఒక్కొక్కసారి స్వల్ప విషయం అనుకున్నదే ఆధారం కావచ్చు" అన్నాను.

"డాక్టర్ జలజతో ప్రేమ మొదలైనప్పటినుంచీ నాలో ఒక విచిత్రమైన స్పందనలు మొదలయ్యాయి. అవి చెప్తే మీరు నన్ను అసహ్యించుకుంటారేమోనని భయం...

"నథింగ్.. చెప్పండి"

జలజను చూసినప్పుడల్లా నాకు మా అమ్మ గుర్తొస్తుంటుంది. ఆమె నా ఒడిలో పడుకున్నప్పుడు ఆమె నా జుట్టులోకి వేళ్ళు పోనిచ్చి నిమురుతున్నప్పుడు ఐస్ క్రీమ్ షేర్ చేసుకుంటున్నప్పుడు ఇలా... ఎన్నో సందర్భాలలో నాకు మా అమ్మ గుర్తుకొస్తుంటుంది. ఒకరోజు రాత్రి కలలో నేను జలజ కబుర్లు చెప్పుకొంటూ ప్రయాణిస్తున్నాం... అయితే ఆమె ఉన్నట్టుండి మా అమ్మగా మారిపోతోంది... ఇలా...

"లుక్ మిస్టర్ నరేష్ మీరు అనవసరంగా ఆందోళన చెందకండి!

మొదటి నుంచి మీరు అమ్మే సర్వస్వంగా పెరిగారు. మరో ఆడదాని తోడు, స్నేహం, స్పర్శ మీకు తెలీదు. ఒకవేళ అలాంటి పరిస్థితులు ఏర్పడినా వాళ్ళను మీరు మీకు తెలియకుండానే మీ అమ్మతో పోల్చి చూసుకున్నారు. వాళ్ళలో మీ అమ్మగారి లక్షణాలు మీకు కనిపించక అసంతృప్తి చెంది మీ స్నేహాన్ని వదులుకొంటూ వచ్చారు.

వయసులో మీకంటే రెండేళ్ళు పెద్ద అయిన జలజలో మీకు వచ్చిన అంశాలు మీ అమ్మగారిలో ఉన్న లక్షణాలతో సరిపోలి ఉంటాయి. మీరు ఆమెను గాఢంగా ప్రేమించటానికి బలమైన కారణం అదే అయి ఉంటుంది. ఇదొక విధంగా ఈడిపస్ కాంప్లెక్స్ వంటిది. ఈడిపస్ కాంప్లెక్స్ గురించి వివరిస్తే మీరు అంగీకరించకపోవచ్చు. ఆ విషయం అలా వదిలేద్దాం!

మీరు మాత్రం జలజనూ పెళ్ళి చేసుకుంటే సుఖపడతారని చెప్పగలను. కనుక వయసులో రెండేళ్ళు పెద్ద అయినా ఏం ఇబ్బందిలేదు. మీ అమ్మగారిని ఎలాగో ఒప్పించి పెళ్ళి చేసుకోండి!

మీ అమ్మగారికి ఒక్క జలజ అనే కాదు ఏ అమ్మాయి అయినా అంతతేలికగా నచ్చకపోవచ్చు. అసలు కారణం కొడుకు తనకు ఎక్కడ దూరం అయిపోతాడో అనే భయం. అంతమాత్రాన ఆమె మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకోవద్దు అనదుగానీ ఆమె కడుపు తీపి అటువంటిది. అలాగే మీరు జలజను కాదనుకుంటే మళ్ళీ అటువంటి లక్షణాలు గల అమ్మాయి అంత తేలికగా దొరకకపోవచ్చు.

కనుక ఏ సందేహమూ, భయమూ లేకుండా హాయిగా మీరు ప్రేమించిన జలజను పెళ్ళిచేసుకోండి. అప్పుడు మీలో అంతర్గతంగా ఉన్న ఈడిపస్ కాంప్లెక్స్ లక్షణాలు తొలగిపోయి తల్లిచాటు బిడ్డగా కాక సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వాన్ని సంతరించుకుంటారు" అని చెప్పాను.

— డాక్టర్ వి.నాగేష్
హిప్నటిస్ట్,
208 సెకండ్ ఫ్లోర్, కరన్ సెంటర్
పార్క్‌లేన్ చౌరస్తా వద్ద, సికిందరాబాద్-3

ప్రకృతి వైద్యం
యోగాసనాలు

శరీరంలోని అన్ని అంగాలు ఈ ఆసనం వేయడంలో పాలుపంచుకుంటాయని చెప్పవచ్చు. మరో విధంగా చెప్పాలంటే దేహంలోని ప్రతి కండరము, నాడీ వ్యవస్థలోని ప్రతి చిన్ననాడీ ఈ ఆసనం వల్ల ప్రభావానికి గురవుతాయి, శరీరంలోని నిలిప నర్వ్స్ మొత్తం నిద్రాణస్థితి నుంచి మేల్కొంటాయి. అందుకే ప్రతిరోజూ సర్వాంగాసనం వేయడం వల్ల ఎటువంటి వ్యాధులబారిన పడకుండా నిండు నూరేళ్ళు ఆరోగ్యంగా జీవించవచ్చని 'యోగశాస్త్రం' ప్రవచిస్తోంది.

ఇలాచేయాలి

* నేలమీద వెల్లకిలా పడుకోవాలి. రెండు, చేతులు కాస్త దూరంగా వుంచితే ఫలితం వుంటుంది. ఇదే 'క్షితి'.
* రెండుకాళ్ళను, చేతులను దగ్గరకి తీసుకురావాలి. దృష్టిని మొత్తం కాళ్ళమీద కేంద్రీకరించాలి.
* మెల్లగా, గట్టిగా గాలిపీల్చుకొని, రెండుకాళ్ళను, కాళ్ళలోని కండరాలను బిగించిపట్టాలి. ఈవిధంగా చేసిన తర్వాత మోకాళ్ళ వద్ద కాళ్ళను మడవకుండా అలాగే నిటారుగా భూమి మీదనుంచి పైకిలేవాలి. ఎట్టిపరిస్థితుల్లోను కాళ్ళను వంచకూడదు. మరియు వణికించరాదు. అలా లేపిన కాళ్ళు తొంభైడిగ్రీల కోణం తిప్పతూ నిటారుగా నేలకు, క్రిందవున్న శరీరానికి లంబంగా వుండేట్లు గాలిలో పైకిలేపాలి. దీనివల్ల ఉదర కండరాలు, కాలికండరాలు, వెన్నెముక కండరాలు విపరీతమైన వత్తిడికి గురవుతాయి. ఉదరంలో వుండే 'సోలార్ ప్లక్సస్' వెన్నెముక దగ్గరుండే 'శాక్రల్ ప్లక్సస్' రెండూ చైతన్యవంతం చేయబడుతాయి. ఊపిరి కూడా గాఢంగా, మెల్లగా లోపలికి పీల్చుకోబడుతుంది.
* ఇప్పుడు నేలమీద బోర్లించి వున్న అరచేతులు, మోచేతులు రెండింటినీ నేలవైపు నెడుతూ లంబంగా వున్న కాళ్ళను, నేలమీద సమాంతరంగా వున్న వెన్నెముక క్రిందిభాగాన్ని ఎటువంటి కుదుపులు లేకుండా, పైకినెట్టాలి. దీనివల్ల కాళ్ళు మరో నలభై ఐదు డిగ్రీల కోణం చేస్తూ తలవైపు వంగుతాయి. ఈదశలో బేలన్స్ జాగ్రత్తగా చూసుకొంటూ, నేలమీద వుంచిన నడుముకు సపోర్ట్‌గా వుంచాలి. ఈస్థితిలో శరీరం మొత్తం ఒక విధమైనటువంటి రిలీఫ్ ఆవరిస్తుంది.
* శరీరం మొత్తం బరువు రెండుచేతుల మీద పడకుండా కొద్దిగా బేలన్స్ మెయిన్‌టెయిన్ చేయగలిగితే ఈ ఆసనాన్ని పొందడం అతిసులువు. మెల్లగా రెండుమూడుసార్లు గాలి పీల్చుకొని వదలాలి. ఈ స్థితినే కొంతమంది యోగసాధకులు 'ఉత్తానపాదాసనం'గా వర్ణించారు.
* ఇప్పుడు గాఢంగా మరోసారి గాలి పీల్చుకొని నేల మీద సముచితంగా వున్న మిగిలిన వీపుభాగాన్ని

సర్వాంగాసనము

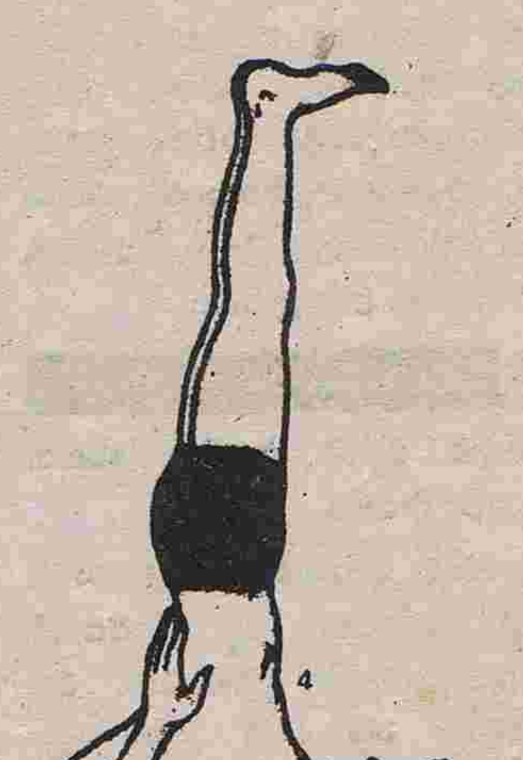

అరచేతులతో పైకినెట్టేయాలి. ఇది చేయడానికి పిరుదుల దగ్గర సపోర్ట్‌గా వుంచిన రెండు అరచేతులను మెల్లగా క్రిందకి జరుపుతూ ఛాతీ ఎముకల క్రిందికి తీసుకురావడం తప్పనిసరి. ఛాతీ ఎముకల వద్ద నుంచి మెల్లగా పైకినెడితే తల, మెడ తప్ప మిగిలిన శరీరం మొత్తం పైకిలేస్తుంది. మెల్లగా బేలన్స్ సరిచేసుకొంటూ కాళ్ళను, నడుమును, ఉదరాన్ని, ఛాతిని నిటారుగా ఒకేసరళరేఖలో క్రిందవున్న తలకు లంబకోణంలో వుండేట్లు నిలపాలి. దృష్టిని రెండు బొటనవ్రేళ్ళ చివర కేంద్రీకరించాలి.
* పైస్థితిని పొందిన తరువాత గట్టిగా, గాఢంగా, ఛాతీనిండా గాలిపీల్చుకొని, గడ్డాన్ని వంచాలి. దీనివల్ల గడ్డం అటూ ఇటూ వుండే క్లావికులార్ Clavicular Bones ఎముకల మధ్య నుండే గుంటలో చక్కగా అమరిపోతుంది.
* ఈస్థితిలో ఎవరైనా పరిశీలకుడు వెనుకనుంచి చూస్తే కేవలం తలమాత్రమే నేలమీద కనిపిస్తుంది. మెడ అసలు కన్పించదు. శరీరం మొత్తం భుజాల మీద నిల్చున్నట్లు అన్పిస్తుంది.
* ఈ ఆసనంలో మామూలు శ్వాసను తీసుకోగలిగితే ఎక్కువ సమయం వుండవచ్చు. అలాకాని పక్షంలో మెల్లగా ఐదారుసార్లు గాలిపీల్చుకొని వదిలి, ఒక్కో స్టెప్ప పూర్తిచేసుకుంటూ తిరిగి మొదటి 'క్షితి'స్థానానికి వచ్చి విశ్రాంతి పొందాలి.

జాగ్రత్తలు: హై బి.పి పేషెంట్లు, గుండెజబ్బు, థైరాయిడ్ జబ్బులతో బాధపడేవారు, రుతు సమయంలోను, గర్భిణిగా వున్నప్పుడు, ఆసనం చేసేప్పుడు జలుబుతో రెండుముక్కులు మూసుకుపోయి శ్వాస తీసుకోవడం చాలా కష్టంగా వున్నప్పుడు ఈ ఆసనం చేయడం మంచిదికాదు.

* మెదడు, తల, ముఖము, ఛాతి, మెడ, ఉదరానికి రక్తం సరఫరా పెరగడం మూలంగా శరీరంలోని అన్ని అవయవాలు, నాడులు చైతన్యవంతమవుతాయి. అన్ని అంతర్వాయక గ్రంథులు సమర్థవంతంగా పనిచేయగలుగుతాయి.
* థైరాయిడ్ గ్రంథి వ్యాధులు వున్నవారు ఈ ఆసనం చేయడం నిషిద్ధమే గానీ,ఈ ఆసనం ముందు నుంచి సాధన చేయడం ద్వారా అసలు థైరాయిడ్ వ్యాధులు రాకుండా కాపాడుకోవచ్చు.
* వెన్నెముక చాలా శక్తివంతంగా తయారవుతుంది. వెన్నెముక సంబంధిత అన్ని ఇబ్బందులు తగ్గిపోతాయి.
* బ్రాంకైటిస్, ఆస్త్మా వంటి శ్వాస సంబంధిత వ్యాధులు, తలనొప్పి, మూర్ఛ, నిద్రలేమి వంటి మెదడు సంబంధిత వ్యాధులు విజయనంతంగా తగ్గుతాయి.
* వేరికోజ్ వీన్స్, సర్వైకల్ స్పాండిలోసిస్, అన్ని రకాలైనటువంటి రుతుసంబంధమైన ఇబ్బందులు, లైంగిక సమస్యల చికిత్సలో దీనిపాత్ర చెప్పకోదగినటువంటిది.
*. ప్రతిరోజు సాధన చేయడం వల్ల హెర్నియ, మూత్రసంబంధ వ్యాధులు, జననేంద్రియ సంబంధ వ్యాధులు దరిచేరవు.
* అంతేకాకుండా ప్రసవం తరువాత కొన్ని నెలలకు ఈ ఆసనం సాధనచేస్తే ప్రసవం వల్ల మార్పులకు గురైన గర్భసంచి మొదలైన అవయవాలు మామూలుస్థితికి త్వరగా రావడమేకాకుండా పొట్టమీద ముడుతలు తగ్గి స్లిమ్‌గా తయారవుతుంది.

—వాయుగుండ్ల మధుబాబు

పలాయితుడు

12వ పేజీ తరువాయి

ఏమీ చెప్పలేదు. అతని గమ్యమేమిటో అతనికే తెలీదు. తొమ్మిది సంవత్సరాలు జీవనతీరానికేసి తల బాదుకునే కాలతరంగాల్లా వెళ్ళిపోయాయి. తీరం గాయపడింది. ఆకలితో అతను ఆకాశం కప్పుకింద నిద్రించిన రాత్రులున్నాయి. విఫల ప్రేమ జ్ఞాపకాల్ని, విషాదాన్ని కడుపులో నింపుకుని పూరిళ్ళ వాకిళ్ళలో నిద్రించిన రాత్రులూ వున్నాయి. క్రమంగా జీవితపు అగాధ నీలిమల్లోంచి అతని ముందో రూపం పొడగట్టసాగింది. ఊరి శివార్లలో వుంటుందామె. ఒక పాలవాడి కూతురు. ఎవరింట్లోనో పాచి పని చేస్తుండేది. ఒక పెద్ద గుండ్రటి మొహం, మచ్చలు నిండి... అతని కన్నా ఆమె పెద్దది. అయినా ఆమెనతడు పెళ్ళాడాడు. ఆ రోజు రాత్రి అతనికి బాగా జ్ఞాపకం వుంది. అతనో బట్టల మిల్లులో పనిచేసేవాడు. ఆ నెల జీతం అడ్వాన్సుగా ఇచ్చారు. అతని జీతం నలభై రూపాయలు. గదికి వచ్చేటప్పటికి మెల్లగా వణుకు ప్రారంభమైంది. స్పృహ తప్పుతున్నట్టనిపించింది. ఎలాగోలా వరండాలోకి చేరుకుని స్తంభానికి జారగిలపడి నిలుచున్నాడు. కాసేపటికి భళ్ళున వాంతి చేసుకున్నాడు. నిస్త్రాణగా కూర్చుండిపోయాడు. కాసేపటికి గాజులు వేసుకున్న మొరటు చెయ్యేదో అతని వెన్ను మీద తట్టినట్టనిపించింది. ఆమె అతణ్ణి నోరు తెరవమంది. నోట్లో కాసిని మజ్జిగ పోసింది. కాసేపటికి అతను తేరిపినబడ్డాడు. "దేనికైనా ఓ హద్దుండాలి" ఆమె గద్దించింది. "సరే, నిద్రపో" అంది అంతలోనే ఆజ్ఞాపిస్తున్నట్టుగా. ఆమె గాజుల చప్పుడు ఇంకా వినిపిస్తూనే వుంది. అతని కళ్ళు నెమ్మదిగా మూతలుపడ్డాయి. అతని జుట్టులోంచి, ఛాతీ మీదా మొరటు వేళ్ళు మెత్తగా కదిలాయి. ఒక్కసారిగా గుర్తొచ్చింది. నల్ల కంబళీ కింద గజగజా వణుకుతున్న కన్నమ్మ రూపం అతని మనస్సులో కదలాడింది. నిద్ర నుంచి లేచినవాడిలా అతను ముఖాన్ని అరిచేతులతో రుద్దుకుని "రాజెట్టన్" అని పిలిచాడు. అతని పిలుపుతో రాజెట్టన్ కూడా నిద్ర నుంచి మేలుకున్నవాడిలా ఉలికిపడ్డాడు.

"నేను ఇక్కడికి రావడానికి ఒక కారణముంది" అణియన్ అన్నాడు.

"ఊళ్ళో వున్న ఇల్లూ, పొలమూ మనిద్దరి పేర్ల మీద వున్నాయి. నా వాటాను నేను అమ్ముకోవాలనుకుంటున్నా. మా ఆవిడ్ని రక్షించుకోవడానికి అంతకంటే మార్గం లేదు నాకు" అని ముగించాడు అణియన్. "నీక్కావలసింది డబ్బేగా..." రాజెట్టన్ ఏదో చెప్పబోయేంతలో, "అహ, దాన్ని అమ్మకుండా వుంచడం వల్ల నాకు ఒరిగేదేం లేదు, నీ అంగీకారం కావాలి. దాన్ని అమ్మాలి. నువ్వొప్పుకుంటే నేను విక్రయపత్రాలు తయారుచేయిస్తాను" అంటూ అణియన్ తన అభిప్రాయాన్ని చెప్పాడు. ఆ అభిప్రాయం నుంచి అతను కొంచెం కూడా పక్కకు జరిగేలా లేడు. రాజెట్టన్ నిస్సహాయంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు. అతనికెన్నో చెప్పాలని వుంది. కానీ ఏదీ చెప్పలేనివాడిలా నోరు పడిపోయినట్టు నిలుచున్నాడు.

"విక్రయపత్రాలు సిద్ధంకాగానే నేను నీకు తెలుపుతాను. నీకేమీ అభ్యంతరం లేదు కదా" అడిగాడు అణియన్.

"లేదు" రాజెట్టన్ గొంతు జీరబోయింది.

అణియన్ కళ్ళలో మరోసారి నీళ్ళూరాయి. అతను ముఖం పక్కకు తిప్పేసుకున్నాడు. గడియారం చప్పుడు వినిపిస్తోంది. అణియన్ లేచి నించున్నాడు.

"పది గంటలైంది. పన్నెండు గంటల 'జనతా'కి నేను వెళ్ళిపోతాను" అన్నాడు. "ఈ రాత్రికి ఇక్కడే వుండు" రాజెట్టన్ అభ్యర్థించాడు. కానీ అణియన్ వినలేదు. ఇక అతణ్ణి బలవంతం చేయదలచుకోలేదు రాజెట్టన్. అణియన్ గొడుగు తీసుకుని బయలుదేరాడు. ఆ గొడుక్కి పిడి కూడా లేదు. అతను పోర్టికోలోకి వెళ్ళడాన్ని చూస్తున్నాడు రాజెట్టన్. అతను తలుపు తెరిచి పట్టుకున్నాడు. మెట్లుదిగుతూ అణియన్ "నా లాయర్ నీకు రాస్తాడు. అభ్యంతరం లేదని నువ్వు వ్రాతమూలకంగా చెబితే చాలు" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు. చీకట్లో చీకటిగా కరిగిపోయే నీడలా అతను నిష్క్రమించాడు. పెదవులు తడుపుకుంటూ లోనికి వచ్చాడు రాజెట్టన్. గది మధ్యకు వచ్చిన అతనికి మెట్ల మీద అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. భాగీ అయ్యుంటుంది.

"ఏమిటీ, మీరిక స్నానం చేసి భోంచెయ్యరా?" ఆమె అడిగింది. అతను నెమదిరిగి ఆమెకేసి చూడలేదు. టేబుల్ మీది కాఫీకప్పుల్ని సర్దాడు. "భోంచేసేశాను" అన్నాడు.

"ఎవరో వచ్చినట్టుంది, ఎవరూ..." ఆమె ఆశ్చర్యంగా అడిగింది. "ఓహ్, ఎవరోలే, మన పల్లె మంచి"

"అదే, ఎవరూ అని?" ఆమె రెట్టించింది.

"అతన్ని నీకు తెలీదులే"

ఆమె మౌనంగా మెట్లెక్కి వెళ్ళిపోయింది. అతను కిటికీ ఊచలు పట్టుకుని చీకట్లోకి చూస్తూ నిలుచున్నాడు. చలికి ఒళ్ళు గడ్డకట్టి పోతున్నట్టుగా వుందతనికి.

తోటలో మందార పొదల్లో మిణుగురులు ఇంకా దోబూచులాడుతూనే వున్నాయి. ●

వచ్చేవారం కథ:
తలపాగా స్వాగతం
—కాట్రగడ్డ దయానంద్